

зуватъ за повсемѣстни агитации и събрания, затова е била преписана въ много екземпляри.

Иларионъ и Стоилъ, като водачи и организатори, не били пущани вече вънъ отъ града; пазили ги, да не би да бѫдатъ хванати. Държали ги въ отдѣлни кѣщи, които тѣ често мѣнявали. Иларионъ, Стоилъ и Д. Кутевъ агитирали въ града; Г. Обретеновъ обикалялъ полските села на сливенско, а въ другите полски села изпратили за агитатори Нено Господиновъ, Г. Киряковъ и др.

Въ балканските села Градецъ, Жеравна, Медвенъ и др. били изпратени за агитатори Дим. Сѫбевъ и Д. Кукумяковъ (род. отъ Градецъ), понеже имали въ тѣзи села роднини и познати. Въ Градецъ тѣ събрали по-надеждните младежи и имъ държали речи: „Днесъ навредъ изъ България се приготвя всеобщо възстание за освобождението ни отъ тия звѣрове, които сѫ ни пили кръвта толкова вѣкове. Нѣмаме никаква свобода и не можемъ да заповѣдваме на имата си, нито пъкъ живота ни е сигуренъ. Доста сме ги тѣрпяли, трѣбва вече да си подадемъ братски ржка и задружно да възстанемъ и да ги смажемъ. Който е бѣлгаринъ, сега трѣбва да се отличи, да се познае, че го е кърмила бѣлгарска майка. Ако ние загинемъ, подиръ насъ които живѣятъ, да си спомнятъ за насъ*).

Въ тия мисли личатъ идеите на Илариона. Прокламацията му била прочетена. Съставенъ билъ революционенъ комитетъ. На комитетските членове било поръчано да уредятъ тайна полиция, да събиратъ оръжия и др. припаси и да направятъ списъци на младежите за възстание и за наличните оръжия въ селото.

Въ Медвенъ сѫщите агитатори говорили: „Ние сме народъ отъ 6—7 м. души и щомъ въз-

*) Приведени отъ Д. Кукумяковъ, цит. съч., стр. 57 — сѫщиятъ, който ги е говорилъ.